

— И има право. Прѣдлежи да направи едно твърдѣ важно рѣшеніе въ едно таквось врѣме когато наклонноститѣ на момитѣ ся вълнуватъ.

Азъ наведохъ главѣ и прѣмълчахъ.

Понеже сте вече, послѣдува г-жа Ларокъ, пріятель на семейството ни, ще мя задлъжите ако ми кажите какъ ви ся вижда г. Бевланъ?

— Г. Бевланъ, госпожде, има, както ми ся чини, добро състояніе, наистинѣ по-долне отъ вашето но всякога значително, защото доходѣтъ му възлѣзва на 150 хыл. франгы въ годинѣтъ.

— Това е тъй; но характерътъ му какъ ви ся вижда?

— Добъръ е. не е лишенъ отъ остроуміе, и смятра ся изобщо като човекъ великодушенъ.

— Мислите ли че ще може съ него да живѣе честито момичето ми?

— Не ми ся вижда поне противното; не е лошъ човекъ.

— Какво да правѣхъ незнаѣхъ; да ви кажъ че ми ся прави, не ще кажъ истинѣтъ но той е самыйтъ отъ когото Маргарита вече не съвѣстѣмъ ся отвраща . . . Освѣнь това, колко малцина иматъ сто хыляды франга доходъ! разумява ся че момичето ми като богатъ наследницъ, мнозина сѣ го искали. Отъ двѣ, три години сѣ го обсадили. Трѣба най-послѣ да рѣшимъ. . . . азъ съмъ болничавъ и може днесъ утрѣ да ся опростѣхъ съ васъ. Понеже та-